ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1988

Vyhlásené: 24.03.1988 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

28

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 23. novembra 1987
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Spojenými štátmi americkými

Dňa 9. júla 1973 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Spojenými štátmi americkými.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené vo Washingtone 8. októbra 1987.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 42 ods. 1 dňom 7. novembra 1987.

České znenie dohovoru spolu s Dohodnutým memorandom a výmennými listami sa vyhlasujú súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Spojenými štátmi americkými

Československá socialistická republika

a Spojené štáty americké,

prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a uľahčiť tak ochranu ich národných záujmov a ochranu záujmov a práv ich občanov,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali na ten účel svojich splnomocnencov:

za Československú socialistickú republiku

Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí,

za Spojené štáty americké

Williama P. Rogersa, štátneho tajomníka,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na nasledujúcom:

ČASŤ I
Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú uvedené výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je osoba poverená výkonom konzulárnych funkcií včítane vedúceho konzulárneho úradu;

e) „konzulárny zamestnanec“ je osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo v iných službách konzulárneho úradu;

f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sú užívané výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

h) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky úradné listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a akýmkoľvek zariadením používaným na ich ochranu a uloženie;

i) „loď vysielajúceho štátu“ je plavidlo plávajúce pod vlajkou vysielajúceho štátu, s výnimkou vojnových lodí;

j) „rodinní príslušníci“ sú manžel alebo manželka, neplnoleté deti a iní príbuzní konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti.

ČASŤ II

Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenovanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu a hranice konzulárneho obvodu sa určujú dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát požiada vopred diplomatickou cestou o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Po tom, čo takýto súhlas dostala, odovzdá diplomatická misia vysielajúceho štátu ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo inom dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu, prijímajúci štát v čo najkratšej dobe udelí exequatur alebo iné privolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní a po udelení exequatur alebo iného privolenia prijímajúcim štátom.
5. Len čo bude vydané exequatur alebo iné privolenie podľa tohto článku, urobia príslušné úrady prijímajúceho štátu všetky nevyhnutné opatrenia na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať svojich funkcií a mohol požívať práva, výhody, výsady a imunity dané mu týmto dohovorom a právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 4

Prijímajúci štát môže poskytnúť vedúcemu konzulárneho úradu dočasné privolenie na výkon konzulárnych funkcií do toho času, než mu udelí exequatur alebo iné privolenie.

Článok 5

Konzulárny úradník musí byť občanom vysielajúceho štátu a nemôže byť občanom prijímajúceho štátu alebo osobou, ktorá má v tomto štáte trvalé bydlisko.

Článok 6

1. Vysielajúci štát vopred písomne oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo, hodnosť a triedu každého konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát tiež vopred písomne oznámi prijímajúcemu štátu plné meno, občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže v súlade s článkami 3, 5 a 6 poveriť jedného alebo viacerých členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Vysielajúci štát môže pri svojej diplomatickej misii zriadiť konzulárne oddelenie poverené výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 8

Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 9

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí všetky vhodné opatrenia na to, aby zabránil akémukoľvek útoku proti jeho osobe, slobode alebo dôstojnosti, a tiež urobí všetky potrebné opatrenia na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie a boli mu priznané práva, výhody, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak miesto vedúceho konzulárneho úradu je dočasne uprázdnené, vysielajúci štát môže poveriť niektorého konzulárneho úradníka toho istého konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu je oprávnená vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výhody, výsady a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa článku 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie dočasne poverený vedením konzulárneho úradu požíva aj naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického štatútu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že by uviedol dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je persona non grata alebo že konzulárny zamestnanec je neprijateľný.
   Vysielajúci štát je potom povinný dotyčnú osobu odvolať.
2. Pokiaľ vysielajúci štát opomenie v primeranej dobe splniť svoju povinnosť podľa odseku 1, prijímajúci štát môže odmietnuť uznávať naďalej túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v rozsahu, v ktorom to umožňujú právne predpisy prijímajúceho štátu, nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo pre ubytovanie členov konzulárneho úradu za predpokladu, že dotyčná osoba nie je občanom prijímajúceho štátu ani v ňom nemá trvalé bydlisko.
2. Prijímajúci štát poskytne všetku potrebnú pomoc vysielajúcemu štátu na umožnenie získania pozemkov, budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1.
3. Nič v odseku 1 alebo odseku 2 tohto článku sa nebude vykladať tak, že by vysielajúci štát bol zbavený povinnosti dodržiavať predpisy a obmedzenia týkajúce sa výstavby a územného plánovania a iné obdobné predpisy prijímajúceho štátu v súvislosti s výstavbou alebo prestavbou budov alebo častí budov v prijímajúcom štáte.

ČASŤ III

Práva, výhody, výsady a imunity

Článok 13

1. Na budovách, v ktorých je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budovách, v ktorých je umiestnený konzulárny úrad, aj na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.

Článok 14

Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu môžu vstúpiť do konzulárnych miestností alebo do sídla vedúceho konzulárneho úradu iba so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby vymenovanej jedným z nich.

Článok 15

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné. V archívoch sa nebudú ukladať dokumenty a predmety neúradnej povahy.

Článok 16

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami vysielajúceho štátu a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, kdekoľvek sa nachádzajú. Konzulárny úrad môže na tento účel použiť všetky vhodné spojovacie prostriedky, včítane diplomatických a konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže zriaďovať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu, kuriérske zásielky a batožiny sú nedotknuteľné za predpokladu, že sú opatrené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy, a nemôžu byť prezerané alebo zadržané. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené na úradnú potrebu.
4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie, v ktorej je uvedený počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárny kuriér požíva rovnaké práva, výhody, výsady a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.
5. Konzulárna batožina sa môže tiež zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla vysielajúceho štátu. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ktorá mu bola zverená, ale sa nebude považovať za konzulárneho kuriéra. Po dohode s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby prevzal konzulárnu batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo aby mu ju odovzdal.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej, občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.
2. Konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej jurisdikcii prijímajúceho štátu. Občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu nepodliehajú, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie:
   a) vyplývajúce zo zmlúv, ktoré konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu;
   b) týkajúce sa dedičstva, kde je konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva alebo dedičom ako súkromná osoba a nie v zastúpení vysielajúceho štátu;

c) týkajúce sa nároku vzneseného treťou stranou za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte plavidlom, vozidlom alebo lietadlom;

d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách;

e) týkajúce sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ledaže ju konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec má v držaní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu.

4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunít uvedených v tomto článku. Takéto vzdanie sa musí byť výslovné a musí sa prijímajúcemu štátu oznámiť písomne.

5. Vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach nezahŕňa vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tohto vyňatia je potrebné vzdať sa osobitne.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť požiadaní, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu použiť donucovacie opatrenie. Zamestnanci konzulárneho úradu nemôžu odmietnuť podať svedectvo s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3.

2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa tiež vzťahujú na ich rodinných príslušníkov.

3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietnuť podať svedectvo vo veciach týkajúcich sa výkonu ich úradných funkcií a môžu odmietnuť predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Takisto môžu odmietnuť podať svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu, jeho použitia a výkladu.

4. Úrady prijímajúceho štátu, ktoré žiadajú svedectvo od konzulárnych úradníkov alebo od konzulárnych zamestnancov, budú postupovať tak, aby sa nevmiešavali do výkonu ich úradných funkcií. Pokiaľ je to možné, môže sa svedectvo dať na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka alebo zamestnanca alebo sa môže dať v písomnej forme.

Článok 19

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od verejných služieb a povinností každého druhu.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt, a inými predpismi týkajúcimi sa pobytu cudzincov.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov týkajúcich sa:

a) pozemkov, budov a častí budov získaných v súlade s článkom 12 a užívaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo najaté v jeho mene;

b) zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností spomenutých v odseku 1 písm. a) tohto článku;

c) výkonu konzulárnych funkcií včítane konzulárnych poplatkov.

2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte tiež oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý je vo vlastníctve, držbe alebo užívaní vysielajúceho štátu výhradne na konzulárne účely.
3. Oslobodenie podľa tohto článku sa nebude vzťahovať na poplatky a dávky za preukázané osobitné služby.

Článok 22

Člen konzulárneho úradu a jeho rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v tomto štáte nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od daní a poplatkov z platieb, miezd a iných príjmov, ktoré poberajú v súvislosti s vykonávaním svojich úradných povinností.

Článok 23

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov, včítane daní a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorého sú vlastníkmi.
2. Oslobodenia uvedené v odseku 1 sa nevzťahujú na:
   a) nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb;
   b) poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, pokiaľ nie je oslobodený podľa článku 21;
   c) dane z prevodu majetku alebo listín, ktoré sa týkajú prevodu majetku, včítane daní z dedičstva vyberaných prijímajúcim štátom;
   d) dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;
   e) súdne, hypotečné a správne poplatky, pokiaľ sa oslobodenie neposkytuje podľa článku 21;
   f) poplatky vyberané za preukázané osobitné služby.

Článok 24

Ak zomrie člen konzulárneho úradu alebo člen jeho rodiny a zanechá v prijímajúcom štáte hnuteľný majetok, nebude prijímajúci štát vyberať pozostalostnú, dedičskú alebo inú daň alebo poplatok z prevodu majetku pri úmrtí týkajúcu sa takého majetku, a to za predpokladu, že zomretá osoba nebola občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemala trvalé bydlisko, a že majetok sa nachádza v prijímajúcom štáte výlučne v súvislosti s prítomnosťou zomretého ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 25

1. Všetky predmety včítane motorových vozidiel, ktoré sú dovezené pre úradnú potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s dovozom rovnako, ako predmety dovezené pre potrebu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.
2. Všetky predmety dovezené pre osobnú potrebu konzulárneho úradníka a členov jeho rodiny, včítane predmetov pre začiatočné vybavenie jeho domácnosti, sú oslobodené od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných z dôvodu ich dovozu za predpokladu, že príslušná osoba nie je občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemá trvalé bydlisko. Konzulárny zamestnanec požíva oslobodenia uvedené v tomto odseku, iba pokiaľ ide o predmety ním dovezené v čase jeho prvého nástupu na konzulárny úrad.
3. Predmety určené pre osobnú potrebu nesmú presiahnuť množstvá potrebné pre priamu potrebu príslušných osôb.
4. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodené od colnej prehliadky.

Môžu byť prezreté iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety, než sú uvedené v odseku 2, alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz zakazujú právne predpisy prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho právne predpisy o karanténe. Takáto prehliadka sa musí vykonať v prítomnosti príslušného konzulárneho úradníka alebo člena jeho rodiny alebo osoby splnomocnenej konzulárnym úradníkom alebo jeho rodinným príslušníkom, aby ho zastupovala.

Článok 26

1. Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto dohovoru práva, výhody, výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto právach, výhodách, výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel.
2. Všetky vozidlá vo vlastníctve vysielajúceho štátu a používané na účely konzulárneho úradu a všetky vozidlá patriace konzulárnym úradníkom, konzulárnym zamestnancom alebo ich rodinným príslušníkom musia byť primerane poistené proti povinnému ručeniu. Ak ide o občanov prijímajúceho štátu alebo osoby, ktoré v tomto štáte majú trvalé bydlisko, toto poistenie sa dojedná v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, prijímajúci štát zabezpečí všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.

ČASŤ IV

Konzulárne funkcie

Článok 28

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať, iba pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo zastupovať v konzulárnom obvode, v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Pri výkone svojich funkcií sa konzulárny úradník môže obracať priamo, písomne alebo ústne, na:
   a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu,
   b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu v rozsahu prípustnom podľa zákonov, predpisov a praxe prijímajúceho štátu, a prijímať od nich priame odpovede.
4. Konzulárny úradník bude za predpokladu súhlasu prijímajúceho štátu oprávnený na vykonávanie konzulárnych funkcií aj mimo svojho konzulárneho obvodu.

Článok 29

Konzulárny úradník bude prispievať k rozvíjaniu hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi, ako aj k posilňovaniu vzájomných priateľských vzťahov.

Článok 30

1. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený

a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu;
b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
d) registrovať narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu;

e) zostavovať, overovať, potvrdzovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné právne úkony nevyhnutné pre ich platnosť, ak občan vysielajúceho štátu potrebuje také listiny alebo dokumenty pre ich použitie mimo územia prijímajúceho štátu alebo ak ich vyžaduje akákoľvek osoba pre ich použitie vo vysielajúcom štáte, za predpokladu, že také úkony konzulárnych úradníkov nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

f) prekladať právne listiny a dokumenty, overovať správnosť prekladu, ako aj vydávať overené kópie preložených dokumentov.

2. Rozumie sa, že registrácia alebo prijatie oznámenia o narodení alebo úmrtí, registrácia manželstva uzavretého podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu vykonané konzulárnym úradníkom alebo prijatie vyhlásenia o rodinných pomeroch, nijako neoslobodzuje dotyčnú osobu od povinnosti ustanovenej právnymi predpismi prijímajúceho štátu, ktorá sa týka oznámenia narodenia, úmrtia, sobáša alebo iných okolností týkajúcich sa rodinných pomerov príslušným orgánom prijímajúceho štátu alebo ich registrácie týmito orgánmi.

Článok 31

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 30 ods. 1 písm. e) majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými úradmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že boli vyhotovené spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený vydávať, predlžovať, meniť a zrušovať cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Takisto je oprávnený vydávať víza osobám, ktoré si želajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu odporúčať súdom alebo iným príslušným orgánom prijímajúceho štátu vhodné osoby ako poručníkov alebo opatrovníkov občanov vysielajúceho štátu alebo ich majetku, ak je tento majetok ponechaný bez dozoru.

Článok 34

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak sa o tom dozvedia, budú bez meškania informovať príslušného konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú tiež informovať konzulárneho úradníka, ak sa dozvedia o pozostalosti po občanovi vysielajúceho štátu alebo po osobe zomretej v prijímajúcom štáte bez zreteľa na jej občianstvo, ak sa pozostalosť môže týkať občana vysielajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípadoch podľa odseku 2 a za predpokladu, že sa pozostalosť nachádza na území tohto štátu, potrebné opatrenia v súlade s jeho právnymi predpismi na zabezpečenie tejto pozostalosti a doručia konzulárnemu úradníkovi na jeho žiadosť odpis závetu, pokiaľ bol vyhotovený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote pozostalosti a upovedomia ho o dátume pozostalostného konania.
4. Konzulárny úradník je oprávnený zastupovať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy občana vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na pozostalosť nachádzajúcu sa v prijímajúcom štáte a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko, pokiaľ taký občan nie je zastúpený inak a do vtedy, než bude zastúpený. Nič z toho však neoprávňuje konzulárneho úradníka, aby vystupoval ako advokát.
5. Konzulárny úradník je v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oprávnený prijímať v mene občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, včítane platieb z titulu náhrady za pracovné úrazy, dôchodku, sociálneho

zabezpečenia a príjmov z poistiek, na ktoré príslušný občan môže mať nárok v dôsledku úmrtia osoby. Právne predpisy prijímajúceho štátu sa musia používať tak, aby sa plne uplatnili účely, na ktoré sa tieto práva poskytujú.

6. Hnuteľný majetok a peňažné sumy pochádzajúce z likvidácie pozostalosti, ktoré patria občanovi vysielajúceho štátu, môžu sa odovzdať príslušnému konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľov voči pozostalosti boli uspokojené alebo zabezpečené a že boli zaplatené dane a poplatky týkajúce sa pozostalosti.
7. Konzulárny úradník je oprávnený jednať priamo s príslušnými úradmi prijímajúceho štátu pri zabezpečení pozostalosti podľa tohto článku.
8. V každom prípade, keď občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu, zomrie počas svojho prechodného pobytu na území tohto štátu, peniaze a jeho osobné predmety, ktoré mal u seba, za predpokladu, že na ne nevznesie nárok osoba, ktorá je prítomná a ktorá je oprávnená na ne vzniesť nárok, budú bez meškania odovzdané príslušnému konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu na dočasné opatrovanie a úschovu. Toto ustanovenie nie je na ujmu práva príslušných úradov prijímajúceho štátu ujať sa peňazí a osobných predmetov v záujme spravodlivosti.

   Ak správou pozostalosti po zomretej osobe je poverený orgán prijímajúceho štátu, konzulárny úrad odovzdá peniaze a osobné predmety tomuto orgánu.

   Vývoz peňazí a osobných predmetov podlieha právnym predpisom prijímajúceho štátu.
9. Kedykoľvek konzulárny úradník alebo člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií vykonáva funkcie uvedené v tomto článku, podlieha, pokiaľ ide o výkon týchto funkcií právnym predpisom prijímajúceho štátu a občianskoprávnej jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu, ako občan prijímajúceho štátu.

Článok 35

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred úradmi prijímajúceho štátu, ak sa nemôžu z dôvodu neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov včas ujať obhajovania svojich práv a záujmov. Zastupovanie trvá tak dlho, dokiaľ zastupovaná osoba neustanoví svojho zástupcu alebo sama neprevezme obhajovanie svojich práv a záujmov.
2. Konzulárny úradník je oprávnený v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku potrebnú pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo konzulárny úrad navštíviť.

Článok 36

1. Vo všetkých prípadoch, keď je občan vysielajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom buď zbavený osobnej slobody, alebo je jeho osobná sloboda obmedzená, príslušné úrady prijímajúceho štátu informujú bez meškania konzulárny úrad vysielajúceho štátu vždy najneskôr do troch dní. Konzulárny úradník bude na požiadanie bez meškania informovaný o dôvodoch zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bez meškania informujú občana vysielajúceho štátu o jeho právach nadviazať spojenie s konzulárnym úradníkom, poskytnutých mu podľa tohto článku.
3. Konzulárny úradník je oprávnený od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom buď zbavený osobnej slobody, alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, prijímať a zasielať mu korešpondenciu alebo iné oznámenia a urobiť vhodné opatrenia, aby mu zabezpečil právnu pomoc a zastúpenie.
4. Konzulárny úradník je oprávnený navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom buď zbavený osobnej slobody, alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, včítane takého občana, ktorý je vo väzení, vo väzbe alebo je zadržaný v jeho konzulárnom obvode na

základe rozsudku, hovoriť a korešpondovať s ním v jazyku vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu a zabezpečiť mu právne zastúpenie. K týmto návštevám dôjde čo možno najskôr, ale v žiadnom prípade nebudú odmietnuté po uplynutí štyroch dní odo dňa, keď bol občan akýmkoľvek spôsobom buď zbavený osobnej slobody, alebo jeho osobná sloboda bola obmedzená. Návštevy sa môžu opakovať, ale prestávky medzi nimi nebudú dlhšie ako jeden mesiac.

5. V prípade súdneho konania proti občanovi vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte príslušný úrad informuje konzulárneho úradníka na jeho požiadanie o obvinení vznesenom proti tomuto občanovi a povolí konzulárnemu úradníkovi, aby bol prítomný na súdnom konaní s takým občanom a na akomkoľvek neskoršom odvolacom konaní.
6. Občan, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia tohto článku, môže dostať od konzulárneho úradníka balíčky obsahujúce potraviny, ošatenie, lieky a potreby na čítanie a písanie v rozsahu povolenom predpismi platnými v zariadení, v ktorom je držaný.
7. Práva obsiahnuté v tomto článku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, ale s tou výhradou, že právne predpisy sa použijú tak, aby sa plne uplatnili účely, ktoré tieto práva sledujú.

Článok 37

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístavoch, pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník sa môže pri výkone svojich funkcií v otázkach týkajúcich sa lode vysielajúceho štátu, jej posádky a cestujúcich obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné úrady prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode, len čo je lodi povolené nadviazať styk s pobrežím. Členovia posádky môžu bez meškania nadviazať s konzulárnym úradníkom spojenie.
4. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:
   a) bez ujmy na právach úradov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť ktoréhokoľvek člena posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenie o ceste a smere lode, ako aj uľahčovať vjazd, výjazd alebo postavenie lode v prístave;
   b) bez ujmy na právach úradov prijímajúceho štátu riešiť sporné otázky medzi kapitánom a ktorýmkoľvek členom posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, v rozsahu, v akom je to dovolené právnymi predpismi vysielajúceho štátu;
   c) urobiť opatrenia na lekárske ošetrenie ktoréhokoľvek člena posádky alebo cestujúcich lode alebo na ich návrat;
   d) prijať, vystaviť alebo overiť akékoľvek vyhlásenie alebo iné doklady, ktoré predpisujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 38

1. Ak príslušné úrady prijímajúceho štátu zamýšľajú urobiť akékoľvek donucovacie opatrenia alebo akékoľvek vyšetrovanie na palube lode vysielajúceho štátu, upovedomia o tom prostredníctvom príslušných úradov prijímajúceho štátu príslušného konzulárneho úradníka. Také upovedomenie treba urobiť včas, aby bola umožnená prítomnosť konzulárneho úradníka alebo jeho zástupcu, s výnimkou prípadov, keď potreba podniknutia okamžitých krokov vo veci, robí také upovedomenie nemožným. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú príslušné úrady prijímajúceho štátu konzulárnemu úradníkovi úplnú informáciu o udalostiach.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj v prípadoch, keď príslušné prístavné úrady hodlajú vypočuť členov posádky na pevnine.

Ustanovenie tohto článku sa však nebude vzťahovať na obvyklú colnú, pasovú alebo zdravotnú prehliadku vykonávanú príslušnými úradmi ani na akýkoľvek úkon vykonávaný na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 39

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, ak narazí na breh, je vyvrhnutá na breh alebo utrpí inú škodu v prijímajúcom štáte alebo ak je nejaký predmet tvoriaci časť nákladu poškodenej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu vlastníctvom občana vysielajúceho štátu a nájde sa ako vyvrhnutý predmet na pobreží alebo vo vnútorných alebo v teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, upovedomia o tom príslušné úrady prijímajúceho štátu, len čo to bude najskôr možné, konzulárneho úradníka. Informujú ho tiež o už urobených opatreniach na záchranu ľudských životov na palube lode, lode, nákladu a iného majetku na palube, ako aj o predmetoch patriacich k lodi alebo tvoriacich časť jej nákladu, ktoré sa oddelili od lode.
2. Konzulárny úradník môže takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže dovolávať pomoci príslušných úradov prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia uvedené v odseku 1, ako aj opatrenia za účelom opravy lode alebo požiadať príslušné úrady prijímajúceho štátu, aby urobili také opatrenia alebo v nich pokračovali.
3. Ak kapitán, majiteľ alebo poisťovateľ lode alebo iná osoba, ktorá zastupuje záujmy lode uvedenej v odseku 1, nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia, pokiaľ ide o loď alebo jej náklad, môže také opatrenia urobiť v ich mene konzulárny úradník. Konzulárny úradník môže za obdobných okolností urobiť príslušné kroky, pokiaľ ide o náklad a iný majetok vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo jeho občanov, ktorý patrí k stroskotanej lodi alebo poškodenej lodi, ktorá je registrovaná v inom než vysielajúcom štáte, s výnimkou lode pod vlajkou prijímajúceho štátu.
4. Z poškodenej lode vysielajúceho štátu ani z jej nákladu alebo zásob sa nebudú ukladať žiadne clá, ledaže by boli dodané pre použitie v prijímajúcom štáte.

Článok 40

Ustanovenia článkov 37, 38 a 39 sa primerane vzťahujú aj na letecké dopravné prostriedky za predpokladu, že použitie týchto článkov nie je v rozpore s platnými zmluvami medzi prijímajúcim a vysielajúcim štátom.

Článok 41

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V

Záverečné ustanovenia

Článok 42

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná vo Washingtone.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna z Vysokých zmluvných strán oznámi druhej Vysokej zmluvnej strane v písomnej forme svoj úmysel ukončiť platnosť tohto dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Prahe 9. júla 1973 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a anglickom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Spojené štáty americké:

William Rogers v. r.

DOHODNUTÉ MEMORANDUM

V súvislosti s dnešným podpisom Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Spojenými štátmi americkými sa obe Strany dohodli zaznamenať diskusiu v priebehu rokovania o dohovore, pokiaľ ide o výrazy „law“ a „právne predpisy“, tak, ako sa tieto používajú v rôznych jeho ustanoveniach.
Vedúci delegácie Spojených štátov amerických vysvetlil, že z hľadiska Spojených štátov výraz „law“ zahŕňa všetky významné národné, štátne a miestne zákony, nariadenia, pravidlá, rozhodnutia a podobné ustanovenia, ktoré majú moc a účinok zákona, včítane rozhodnutí súdov a iných justičných orgánov.

Vedúci československej delegácie vysvetlil, že z československého hľadiska výraz „právne predpisy“ zahŕňa všetky zákony a ostatné normy, ktoré sú právne záväzné.

Dané v Prahe 9. júla 1973.

Za Československú socialistickú republiku:
Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.
Za Spojené štáty americké:
William Rogers v. r.

Praha 9. júla 1973

Excelencia,

mám česť odvolať sa na dnes podpísaný Konzulárny dohovor medzi Spojenými štátmi americkými a Československou socialistickou republikou a potvrdiť, že sa obe Strany dohodli na nasledujúcich ustanoveniach týkajúcich sa vykonávania dohovoru:

1. Osoby prichádzajúce do Československej socialistickej republiky na dočasné návštevy na základe cestovných pasov Spojených štátov opatrených platnými československými vstupnými vízami budú považované príslušnými československými úradmi po dobu, po ktorú sa im priznal štatút dočasného návštevníka v súlade s platnosťou víza, za občanov Spojených štátov na účely zabezpečenia konzulárnej ochrany vyplývajúcej z dohovoru dnes podpísaného, ako aj práva odchodu z Československej socialistickej republiky bez ďalších dokumentov, a to aj vtedy, ak tieto osoby môžu byť súčasne považované za občanov Československej socialistickej republiky.
2. Osoby prichádzajúce do Spojených štátov amerických na dočasné návštevy na základe cestovných pasov Československej socialistickej republiky opatrených platnými vstupnými vízami Spojených štátov budú považované príslušnými úradmi Spojených štátov amerických po dobu, po ktorú sa im priznal štatút dočasného návštevníka, za občanov Československej socialistickej republiky na účely zabezpečenia konzulárnej ochrany vyplývajúcej z dohovoru dnes podpísaného, ako aj práva odchodu zo Spojených štátov amerických bez ďalších dokumentov, a to aj vtedy, ak tieto osoby môžu byť súčasne považované za občanov Spojených štátov amerických.
3. S odvolaním sa na ustanovenia odsekov 1 a 2 sa rozumie, že cestovné pasy Spojených štátov amerických sa vydávajú iba osobám, ktoré vláda Spojených štátov amerických považuje za občanov Spojených štátov amerických. Ďalej sa rozumie, že cestovné pasy Československej socialistickej republiky sa vydávajú iba osobám, ktoré vláda Československej socialistickej republiky považuje za občanov Československej socialistickej republiky.
4. Osoby spomenuté v odsekoch 1 a 2 nestratia práva na konzulárnu ochranu a práva na odchod bez ďalších dokumentov, ak doba, po ktorú sa týmto osobám priznal štatút dočasného návštevníka, uplynula v priebehu súdneho alebo správneho konania, ktoré zabránilo ich dobrovoľnému odchodu.
5. Uvedená dohoda nemá meniť záväzky oboch vlád vyplývajúce z Dohovoru o naturalizácii podpísaného v Prahe 16. júla 1928 ani sa týchto záväzkov dotýkať.

Využívam túto príležitosť, aby som Vašu Excelenciu znova ubezpečil o svojej najhlbšej úcte.

William P. Rogers v. r.
Štátny tajomník

Jeho Excelencia
Ing. Bohuslav Chňoupek
minister zahraničných vecí
Československej socialistickej
republiky

Excelencia,

Vaša Excelencia mi oznámila svojím listom z dnešného dňa toto:

„Mám česť odvolať sa na dnes podpísaný Konzulárny dohovor medzi Spojenými štátmi americkými a Československou socialistickou republikou a potvrdiť, že sa obidve Strany dohodli na nasledujúcich ustanoveniach týkajúcich sa vykonávania dohovoru:

1. Osoby prichádzajúce do Československej socialistickej republiky na dočasné návštevy na základe cestovných pasov Spojených štátov opatrených platnými československými vstupnými vízami budú považované príslušnými československými úradmi po dobu, po ktorú sa im priznal štatút dočasného návštevníka v súlade s platnosťou víza, za občanov Spojených štátov na účely zabezpečenia konzulárnej ochrany vyplývajúcej z dohovoru dnes podpísaného, ako aj práva odchodu z Československej socialistickej republiky bez ďalších dokumentov, a to aj vtedy, ak tieto osoby môžu byť súčasne považované za občanov Československej socialistickej republiky.
2. Osoby prichádzajúce do Spojených štátov amerických na dočasné návštevy na základe cestovných pasov Československej socialistickej republiky opatrených platnými vstupnými vízami Spojených štátov budú považované príslušnými úradmi Spojených štátov amerických po dobu, po ktorú sa im priznal štatút dočasného návštevníka, za občanov Československej socialistickej republiky na účely zabezpečenia konzulárnej ochrany vyplývajúcej z dohovoru dnes podpísaného, ako aj práva odchodu zo Spojených štátov amerických bez ďalších dokumentov, a to aj vtedy, ak tieto osoby môžu byť súčasne považované za občanov Spojených štátov amerických.
3. S odvolaním sa na ustanovenia odsekov 1 a 2 sa rozumie, že cestovné pasy Spojených štátov amerických sa vydávajú iba osobám, ktoré vláda Spojených štátov amerických považuje za občanov Spojených štátov amerických. Ďalej sa rozumie, že cestovné pasy Československej socialistickej republiky sa vydávajú iba osobám, ktoré vláda Československej socialistickej republiky považuje za občanov Československej socialistickej republiky.
4. Osoby spomenuté v odsekoch 1 a 2 nestratia práva na konzulárnu ochranu a právo na odchod bez ďalších dokumentov, ak doba, po ktorú sa týmto osobám priznal štatút dočasného návštevníka, uplynula v priebehu súdneho alebo správneho konania, ktoré zabránilo ich dobrovoľnému odchodu.
5. Uvedená dohoda nemá meniť záväzky oboch vlád vyplývajúce z Dohovoru o naturalizácii podpísaného v Prahe 16. júla 1928 ani sa týchto záväzkov dotýkať.“

Mám česť potvrdiť Vašej Excelencii príjem listu a oznámiť, že moja vláda súhlasí s jeho obsahom.

Využívam túto príležitosť, aby som Vašu Excelenciu znova ubezpečil o svojej najhlbšej úcte.

V Prahe 9. júla 1973

Ing. B. Chňoupek v. r.
Jeho Excelencia
William P. Rogers

Štátny tajomník
Spojených štátov amerických

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.